

یاد

«مهمانی از کارائیب»
برای اکران عمومی آماده می شود

«مهمانی از کارائیب» نخستین تجربه کارگردانی بهزاد فراهانی پس از ۳ سال، برای اکران عمومی آماده می شود. به گزارش مشاور رسانه‌های پروژه، فیلم سینمایی «مهمانی از کارائیب» به کارگردانی بهزاد فراهانی و تهیه‌کنندگی شهرام گیل آبادی که تابستان سال ۱۴۰۰ ساخته شد، پس از گذشت ۳ سال از ساخت، رفع توقیف شده و به زودی روی پرده سینماهای سراسر کشور خواهد رفت.

بهزاد فراهانی فیلمنامه «مهمانی از کارائیب» را براساس کتابی به قلم خودش نوشته و حمیدرضا قطبی در نخستین تجربه کارگردانی فراهانی او را به عنوان مشاور کارگردان همراهی کرده است. رضا بابک، میوزیکال، شقایق فراهانی، کامران تختی، رامین ناصر نصیر، مهناز غمخور، فهیمه رحیم‌نیا، آذر خورشید فراهانی، علی میلانی، مهدی میامی، رامین پورایمان و نوشین تبریزی بازیگرانی هستند که در این فیلم عاشقانه مقابل دوربین رفته‌اند.

سینماحقیقت

۱۲۳ کشور در هجدهمین جشنواره سینماحقیقت

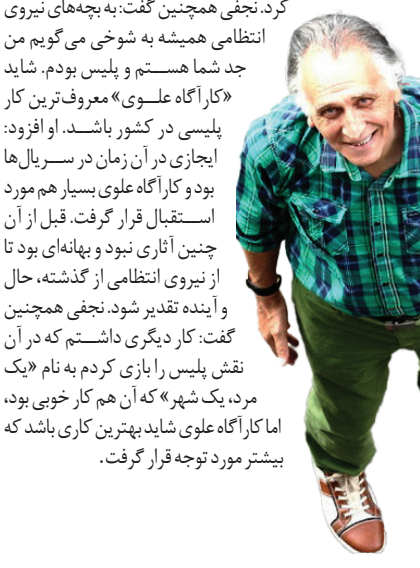
۲۲۱۴ مستند خارجی از ۱۲۳ کشور خواستار حضور در هجدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» شدند.

به گزارش روابط عمومی مرکز گسترش سینمای مستند، تجربی و پویانمایی، با پایان مهلت دریافت آثار برای حضور در بخش بین‌الملل هجدهمین جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت، ۱۲۳ کشور برای شرکت در این دوره از جشنواره فیلم‌های خود را به دبیرخانه ارسال کرده‌اند. از ۲۲۱۴ مستند خارجی که به دبیرخانه جشنواره هجدهم ارسال شده است، ۱۱۶۲۵ اثر در بخش کوتاه، ۱۵۰۰ اثر در بخش بلند و ۱۸۹ اثر در بخش نیمه‌بلند خواستار حضور در این دوره از جشنواره هستند. این مستندها از ۱۲۳ کشور، از جمله کانادا، انگلیس، هند، برزیل، اسپانیا، مصر، ترکیه، ایتالیا، روسیه، آرژانتین، آمریکا، چین، فرانسه، آلمان، مکزیک، اندونزی، پرترنال و یونان متقاضی حضور در هجدهمین جشنواره سینماحقیقت هستند. هجدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران سینماحقیقت به دبیری محمد حمیدی‌مقدم آذرماه ۱۴۰۳ برگزار می‌شود.

دفاع مقدس

سینمای دفاع مقدس نیازمند تفکرات تازه است

احمد نجفی درباره جایگاه سینمای دفاع مقدس در سینمای ایران و اینکه آثار دفاع مقدسی چقدر توانسته‌اند به حوزه دفاع مقدس بپردازند و موقف عملی کنند، گفت: کارهای خوبی ساخته شده، اما به قدر تکمات نبوده است. باید بیشتر در این حوزه کار کرد و در شأن دفاع مقدس آثار خوبی ساخت. او معتقد است سینمای دفاع مقدس نیازمند اندیشه‌ها و افکار نو است و در این حوزه هم باید شاهد تحولات جدی باشیم. این پیشکسوت سینما و تلویزیون که با ایرنا گفت‌وگو می‌کرد در ادامه گفت: دوران دفاع مقدس، دوران باشکوهی در تاریخ ایران است. لذا درباره این دوران باید آنگونه که شایسته است، فیلم ساخت و فیلم‌های نو با اندیشه‌های تازه تولید کرد. نجفی همچنین گفت: به‌بچه‌های نیروی انتظامی همیشه به شوخی می‌گویم من جد شما هستم و پلیس بودم. شاید «آکا گاه علوی» معروف‌ترین کار پلیس در کشور باشد. او افزود:

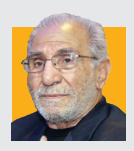

اجازتی در آن زمان در سریال‌ها بود و کارآگاه علوی بسیار هم مورد استقبال قرار گرفت. قبل از آن چنین آثاری نبود و بهانه‌ای بود تا از نیروی انتظامی از گذشته، حال و آینده تقدیر شود. نجفی همچنین گفت: کار دیگری داشتیم که در آن نقش پلیس را بازی کردم به نام «یک مرد، یک شهر» که آن هم کار خوبی بود، اما کارآگاه علوی شاید بهترین کاری باشد که بیشتر مورد توجه قرار گرفت.

در دهه ۶۰ برای هر سلیقه‌ای فیلم وجود داشت
حسن وارسته، فیلمنامه‌نویس: در دهه ۶۰ یا ۷۰ که مربوط به دوران جوانی من است همیشه در سینماها فیلم‌هایی در چندین ژانر وجود داشت و در کنار «آچارنشین‌ها» شاهد اکران فیلم‌هایی چون «مترسک»، «کمال‌الملک» و «عقاب‌ها» بودیم و برای هر سلیقه‌ای یک فیلم وجود داشت. / ایلنا

کیانوش عیاری مثل یک دانشکده سینمایی است
حسن رضایی، بازیگر: شخص کیانوش عیاری برای نسل جوان همچون یک دانشگاه است و دقیق شدن در شیوه کار او می‌تواند آموخته‌های فراوانی برای علاقه‌مندان به سینما داشته باشد. زمانی که او فیلم‌های «شبح کزدم» و «آبادانی‌ها» را کارگردانی کرد، بسیاری به سینما علاقه‌مند شدند. / ایسنا

رنگ پول، نرخ دستمزد

دستمزد بازیگران در طول ۴ دهه از چه قاعده‌ای پیروی کرده است؟

گزارش مسعود پویا
روزنامه‌نگار

سریال‌هایی که دستمزدها را بالا بردند

دهه ۲۰: رشد بخش خصوصی
میان‌های دهه ۷۰ به بعد با تغییرات جامعه که شامل فضای فرهنگی و اجتماعی هم می‌شد و فاصله گرفتن از تصدی‌گری دولت در همه عرصه‌ها و البته تغییر مدیران، از آن حساسیت گذشته روی دستمزدها هم کاسته شد. با رشد بخش خصوصی در دهه ۷۰ پرداخت دستمزدها هم بیشتر بر مبنای نظام عرضه و تقاضا بنا شد. در این سال‌ها سینمای ایران به مرور به چهره‌های جوان و تازه‌نفس میدان داد و برخی بازیگران گران دهه ۶۰، نسبت به این موضوع واکنش نشان دادند. در این سال‌ها به شکلی طبیعی بازیگرانی که در فروش بالای فیلم‌ها مؤثر بودند، دستمزدهای کلان دریافت می‌کردند.

دهه ۸۰: تورم دستمزد با سریال‌های تلویزیون
در دهه ۸۰ این تلویزیون بود که نظم بازار را بر هم زد. پرداخت دستمزدهای ماهانه نجومی در تلویزیون، دستمزد را در سینما هم بالا برد. با تضعیف بخش خصوصی در دهه ۸۰ تهیه‌کننده‌ای که قصد استفاده از بازیگری گران‌قیمت را داشت، از هزینه‌های تولید می‌کاست و قید حضور چهره‌های حرفه‌ای و توانا را می‌زد تا توان پرداخت دستمزد بالای مثلاً محمدرضا گلزار را داشته باشد.

دهه ۹۰: عصر پلتفرم و اسپانسر
دهه ۹۰ دهه حضور اسپانسرها و سرمایه‌گذاران در سینما و سریال‌های نمایش خانگی بود. به مرور هر قدر از اقبال عمومی نسبت به فیلم‌ها و سریال‌ها کاسته شد، میزان پرداختی به بازیگرانی که سوپر استار نامیده می‌شدند بالاتر رفت. اگر در دهه ۷۰ هده تهیه‌کننده دستمزد بالایی می‌گرفت این دریافتی با گیشه پررونق و سودی که نصیب تهیه‌کننده می‌شد، قابل توجیه بود. در دهه ۹۰ سوپر استارها دیگر نیاز چندانی به اقبال عمومی نداشتند، چون تهیه‌کننده، پیمانکار سرمایه‌گذار شده بود و در بسیاری از موارد برای سرمایه‌گذار رسیدن به سود اهمیت چندانی نداشت، چون سود اصلی از مجرای دیگر به دست می‌آمد و اتفاقاً هر چه پروژه گران‌تر تمام می‌شد، بهتر بود. در این دهه برای دریافت دستمزد بالا مشخصاً بودن کفایت می‌کرد و نیازی به محبوبیت (که قاعدتاً میزانش باید از مسیر گیشه تعیین می‌شد) نبود. اگر تا چند سال پیش دستمزد شامل ۴۰ درصد از هزینه‌ها می‌شد، در این زمان این رقم در برخی پروژه‌ها به بالای ۶۰ درصد هم رسیده بود. بازیگران در بسیاری از فیلم‌ها و سریال‌های این سال‌ها برای آینده شدن و پرتربنی که توجیه‌کننده هزینه‌ها باشد، گرد هم آمدند و نتیجه‌اش گران‌ترین منطقه بود.

اگر عیاری؛ آکتور گران سینما
دهه ۷۰ هفت‌نامه‌ها خبر دادند اکبر عیاری که دلیل در خواست دستمزد ۵۰۰ میلیون و ۵۰۰ هزار تومانی که آن سال‌ها غیرمتعارف و نجومی محسوب می‌شد، با شکایت تهیه‌کننده، توسط وزارت ارشاد ممنوع‌الکار شده است عیاری در این باره گفت: «به تهیه‌کننده گفتیم که دوست‌کننده می‌خواهی بنده سرقتی فروش فیلمت شویم؛ بنابراین یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان دستمزد می‌خواهیم... آیا من حق ندارم وقتی خودم را تا حدی پایین می‌آورم که قرار است نتوانم کفایت و بستک در هانم بگذارم و ندوی کالسه‌کش بنشینم، حقم را بگیرم؟»

وقتی قریبیان به خاطر دستمزد ممنوع‌الکار شد
در دهه ۶۰ قریبیان مدتی ممنوع‌الکار شد؛ دلیلش هم شکایت تهیه‌کننده فیلم «مرگ پلنگ» بود؛ فیلمی که فیلمبرداری‌اش طولانی شده بود و در خواست قریبیان برای اضافه دستمزد بعد از پایان فیلمبرداری مرگ پلنگ، منجر به ممنوع‌الکار شدنش شد. در آن سال‌ها وزارت ارشاد روی دستمزد بازیگران حساسیت داشت گویا سقفی هم برای دستمزدها تعیین کرده بود. مجموعه اینها باعث شد قریبیان گریزان از جنجال و حاشیه دچار مشکل شود.

در حال حاضر مهم‌ترین چالش تولید در سینما پرداخت دستمزد بازیگران است و گاهی وقت‌ها ۸۰ درصد هزینه تولید یک فیلم سینمایی را دستمزد بازیگران تشکیل می‌دهد.

دقیقاً در دورانی که سینمای ایران به علت شیوع کرونا بدترین روزهایش را در سپریال‌هایی از راه رسیدند که سرمایه‌گذارانشان بی‌صحابا برای حضور سوپر استارها پول خرج می‌کردند.

پول‌پاشی تأثیرش را بر سینمای ایران هم گذاشت و نرخ دستمزد به‌خصوص برای فیلم‌های کم‌دیدی افزایش چشمگیری یافت.

مهم‌ترین و پولسازترین ستاره‌های سینما کنار رفتند، جا برای تئاتری‌ها و چهره‌های جوان باز شد. بسیاری از فیلم‌ها به صورت تعاونی و با وام بانکی ساخته شدند و با حذف آنچه ستاره‌سالاری خوانده می‌شد، کوشیده شد تا روند پرداخت دستمزدها هم کنترل شود، اما خیلی زود منطبق بازار، خودش را بر همه چیز از جمله نظام پرداخت دستمزدها مسلط کرد. سینمای دهه ۶۰ هم ستاره‌های خود را یافت و وقتی فیلم‌های یک بازیگر با فروش بالایی مواجه می‌شد، دستمزدش هم بالا می‌رفت. مدیریت سینما هم با این موضوع تقریباً کنار آمد. ولی در چند مورد شکایت تهیه‌کننده از بازیگر به واسطه طلب دستمزد بیشتر کار را به ممنوع‌الکاری هم کشاند؛ مثلاً در اواخر دهه ۶۰ وقتی فیلمبرداری فیلم «مرگ پلنگ» طولانی‌تر از برآوردها شد، فرامرز قریبیان طلب دستمزد بیشتری کرد؛ دستمزدی که تهیه‌کننده ابتدا پرداخت و بعد به وزارت ارشاد شکایت کرد. نتیجه شکایت یک سال خانه‌نشینی فرامرز قریبیان به‌عنوان یکی از محبوب‌ترین بازیگران آن سال‌ها بود.

در ابتدای دهه ۷۰ هم مورد مشایبهی در خصوص اکبر عیاری پیش آمد. وقتی تهیه‌کننده‌ای برای ساخت یک کم‌دیدی تجاری سراغ عیاری رفت، او رقمی را در خواست کرد که ۵ برابر دستمزد معمول این بازیگر بود. مطبوعات وقت هم در مواجهه با این موضوع، نوشتند و حاشیه آفریده شدند؛ موضوعی که نشان می‌داد در آن سال‌ها هم وزارت ارشاد و هم رسانه‌ها روی موضوع دستمزدهای کلان، واکنش نشان می‌دادند.

کوتاه‌تر از گزارش

ستارگان سینمای ایران ۲۲ سال پیش چقدر دستمزد می‌گرفتند؟

نشریه «فیلم و سینما» مردادماه سال ۸۱ گزارشی منتشر کرد که تیرش این بود: «ستارگان سینمای ایران چقدر دستمزد می‌گیرند؟» در این گزارش به رقم دستمزد تعدادی از چهره‌های پرطرفدار آن سال‌ها اشاره شده است؛ از هدیه تهرانی و خسرو شکیبایی گرفته تا ابوالفضل پورعرب و لیلیا حاتمی. با گذشت ۲۲ سال از زمان انتشار این گزارش، دستمزد محبوب‌ترین بازیگران سینمای ایران در ۲ دهه کمتر از حداقل حقوق مصوب کارگران در این سال‌هاست؛ البته باید این نکته را در نظر گرفت که آن زمان نرخ دلار و سکه چقدر بود. سال ۸۱ که هدیه تهرانی با ۱۰ میلیون تومان دستمزد گران‌ترین بازیگر سینمای ایران بود، نرخ دلار به نزدیک ۸۰۰ تومان رسیده بود و قیمت سکه بهار آزادی حدود ۷۰ هزار تومان بود.

خسرو شکیبایی؛ دستمزد بالا برای فیلم تجاری و تخفیف برای همکاری با نقوایی

در گزارش فیلم و سینما، از خسرو شکیبایی یکی از بازیگران محبوب آن سال‌ها به‌عنوان یکی از چهره‌هایی که دستمزد بالایی می‌گیرد، نام برده شده است. زنده‌یاد شکیبایی از اواخر دهه ۶۰ و پس از اکران فیلم «هامون» در سطح اول سینمای ایران فعالیت داشت و طبیعی بود که دستمزد بالایی بگیرد. در گزارش این نشریه درباره شکیبایی آمده است: «خسرو شکیبایی برای فیلم «مزامح» ۸ میلیون و نیم دستمزد دریافت کرده است. طبق گفته یک تهیه‌کننده، شکیبایی برای بازی در «میکس» و «دختر دایی گمشده» تخفیف قابل توجهی در دستمزدش داده است.»

دستمزد ۱۰ میلیون تومانی هدیه تهرانی؛ سقف قرارداد سینمای ایران

هدیه تهرانی مهم‌ترین ستاره زن سینمای ایران در نیمه دوم دهه ۷۰ و نیمه اول دهه ۸۰، سال ۷۸ برای فیلم «دست‌های آلوده» ۳ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان دستمزد گرفته بود. در تابستان سال ۸۱ دستمزد تهرانی که در آن مقطع همه فیلم‌هایش با موفقیتی تجاری مواجه شده بود به ۱۰ میلیون تومان رسیده بود. دستمزد ۱۰ میلیون تومانی سقف دریافتی بازیگران سینما در ابتدای دهه ۸۰ بود.

اسکار

فیلم هندی؛ نماینده بریتانیا در اسکار

آکادمی فیلم بریتانیا (بفتا) فیلم «سانتوش» ساخته‌ساندیا سوری را به‌عنوان انتخاب خود برای رقابت در بخش بهترین فیلم بلند بین‌المللی معرفی کرد. سانتوش به نویسندگی و کارگردانی سوری در بخش نوعی نگاه جشنواره فیلم کن امسال برای نخستین‌بار رونمایی شد. در خلاصه‌داستان این فیلم آمده است: در مناطق روستایی شمال هند، سانتوش که به‌تازگی بیوه شده است، شغل شوهر مرحومش به‌عنوان مأمور پلیس را به ارث می‌برد و درگیر تحقیق درباره قتل یک دختر جوان می‌شود. در این فیلم بازیگرانی چون شاهانا گوسوامی و سونینیا اجوار بازی کرده‌اند و مایک گودریچ، جیمز بوش، بالنازادی گانای و آلن مک‌الکسن نیز تهیه‌کنندگی آن را بر عهده داشته‌اند. فیلم فارسی‌زبان «گردن‌کُز ساخته حسن ناظر، کارگردان ایرانی در سال ۲۰۲۳ نماینده اسکار بریتانیا بود و سال گذشته نیز فیلم «منطقه مورد علاقه» ساخته جانان گلپز از بریتانیا برنده این جایزه شد. برای واجد شرایط بودن، یک فیلم بریتانیایی باید عمدتاً غیرانگلیسی زبان و در خارج از ایالات متحده بین ۱ نوامبر ۲۰۲۲ تا ۳۰ سپتامبر ۲۰۲۴ اکران شده باشد. پیش از این کمیته اسکار کشورهایی چون فرانسه، آرژانتین، مکزیک، کانادا، شیلی، کاستاریکا، مراکش، پاناما، پرو، اروگوئه، کامبوج، زاین، قریزستان، آلمان، ترکیه، عراق، فلسطین، کره جنوبی، تایلند، ارمنستان، اتریش، بلغارستان، گرواسی، چک، استونی، مجارستان، ایرلند، لتونی، لیتوانی، رومانی، اوکراین، ایسلند، کنیا، فنلاند، هند، آرژانتین و مکزیک نیز فیلم منتخب خود را به آکادمی اسکار اعلام کرده‌اند.